नहूमस्य भविष्यद्वाक्यानि ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ सदाप्रभो र्महिम्नो वर्णनं ९ स्वप्रजासु दया शत्रुषु निग्रहश्च ।

नीनव्यां भारोक्तिः । इल्कोशीयनहूमस्य दर्शनसम्बलितो ग्रन्थः । १

ईर्ष्यालुः प्रतिकर्त्ता चेश्वरो ज्ञातः सदाप्रभुः । २

प्रतिकर्त्तास्ति कोपेन भयार्हश्च सदाप्रभुः ॥

स्वविपक्षान् समुद्दिश्य प्रतिकर्त्ता सदाप्रभुः ।

स्वशत्रूंश्च समुद्दिश्य चिरकोपान्वितोऽस्ति सः ॥

धीरः सदाप्रभुः क्रोधे सुमहान् विक्रमेण च । ३

अपराधं न कथञ्चित् सोऽनुजानात्यदण्डितं ॥

वात्या सदाप्रभो र्वेश्म झञ्झायाञ्चास्ति तत्पथः ।

मेघमाला तदीयस्य पादयुग्मस्य पांशवः ॥

सागरं भर्त्सयित्वैव परिशुष्कं करोति सः । ४

सरितः सकलास्तेन विधीयन्ते च निर्जलाः ॥

बाशनः कर्म्मिलाद्रिश्च म्लानतां परिगच्छतः ।

लिबानोनस्य पुष्पाणां तेजो म्लानञ्च जायते ॥

वेपन्त गिरयस्तस्माद् विगलन्त्युपपर्व्वताः । ५

पृथ्वी स्फुरति तत्साक्षात् वासिभिश्च समं जगत् ॥

तस्य कोपस्य साक्षात् कः संस्थातुं सक्षमो भवेत् । ६

तस्य क्रोधानलोत्तापादुत्थातुं कश्च शक्नुयात् ॥

अग्निवृष्टि र्यथा तद्वद् रोषस्तस्यावतार्य्यते ।

तदग्रे च विभिद्यन्ते पाषाणा अपि खण्डशः ॥

नित्यप्रभुः सुशीलोऽस्ति सङ्कटाहे स आश्रयः । ७

ये च तं शरणं यान्ति सोऽभिजानाति तान् जनान् ॥

स उल्लङ्घिजलौघेनास्याः स्थलं संहरिष्यति । ८

तमसा निजशत्रूंश्च दूरं प्रद्रावयिष्यति ॥

यूयं नित्यप्रभुं जेतुं सङ्कल्पं कं करिष्यथ । ९

निःशेषमेव संहारं साधयिष्यति स स्वयं।
नैव द्विकत्व उत्पत्तिः सङ्कटस्य भविष्यति॥
१० कण्टका इव संश्लिष्टाः सुरया च मदान्विताः।
ग्रासिष्यध्वे यतो यूयं निःशेषं शुष्कनालवत्॥
११ नित्यप्रभो विरुद्धं यः कुसङ्कल्पस्य कल्पकः।
पापाधमस्य मन्त्री स उत्पन्नस्तव मध्यतः॥
१२ इत्थं नित्यप्रभुं ब्रूते सम्पूर्णाः सन्ति यद्यपि।
बहवोऽपि मनुष्यास्ते तथापीदृग्दशान्विताः।
ते समुत्पाटयिष्यन्ते तदात्वेष्यति दुर्दशा।
त्वां योऽहं क्लिष्टवान् सोऽहं न क्लेष्यामि ततः पुनः॥
१३ तव स्कन्धेऽर्पितं तस्य युगं भङ्क्ष्याम्यहं ततः।
याभि र्बद्धोऽसि ता रज्जूश्छित्त्वा क्षेप्स्यामि च स्वयं॥
१४ तस्य शत्रो विरुद्धस्त्वादिदेशेदं सदाप्रभुः।
तव नाम्नोऽङ्कुरः कश्चिन्न पुनारोपयिष्यत।
विग्रहान् सिक्तमूर्त्तीश्च तवोच्छेत्स्यामि मन्दिरात्।
विधास्ये त्वच्छवागारम् अधमस्त्वं यतोऽभवः॥
१५ यो ददाति शुभां वार्त्तां सन्धे र्विश्रावयन् कथां।
पश्य पादद्वयं तस्य भाति पर्व्वतमूर्द्धसु॥
भो यिद्वदे स्वपर्व्वाणि त्वमनुष्ठातुमर्हसि।
स्वप्रतिश्रुतवस्तूनि सर्व्वाण्युत्सृष्टुमर्हसि॥
न पुनस्तव मध्येन याता पापाधमो यतः।
निःशेषं तस्य साकल्यं समुच्छिन्नं यतोऽभवत्॥

---

2 २ द्वितीयोऽध्यायः।

नीनवीजयिनां वर्णना।

१ त्वत्साक्षात् संस्थितो भङ्क्ता त्वं दुर्गं रक्ष यत्नतः।
समालोकय पश्चानं कटिदेशं दृढीकुरु।
स्वशक्तिं सबलीकर्त्तुमत्यन्तं प्रयतस्व च॥
२ याकूबस्य श्रियं यस्माद् इस्रायेलः श्रियं तथा।
तेजोयुक्तां पुनर्व्वारं विदधाति सदाप्रभुः॥

सम्यक् शून्यीकृता यस्मात् शून्यकारिनरैरुभौ।
तयोर्द्राक्षालतायाश्च नाशिताः सर्व्वपल्लवाः॥
वीराणां तस्य चर्म्माणि सन्ति रक्तीकृतानि हि। ३
वस्त्रैः सिन्दूरवर्णैश्च भान्ति विक्रमिणो नराः॥
तस्यायोजनघस्रे च तद्रथा अयसोज्ज्वलाः।
शक्तयश्च विचाल्यन्ते देवदारुविनिर्म्मिताः॥
उन्मत्ता इव रथ्यासु तद्रथा विद्रवन्ति च। ४
प्रशस्तान् पुरमार्गांस्ते प्लवन्ते च महाजवाः।
उल्कातुल्या प्रभा तेषां वज्राणामिव च त्वरा॥
राज्ञाहूताः स्वशूरास्तु प्रस्खलन्ति स्वपङ्क्तिषु। ५
प्राचीरं सम्मुखीकृत्य शत्रुभि र्द्रुतगामिभिः।
तदाक्रमणचेष्टातश्छादः स्थाप्यत ऊर्द्धतः॥
गोपुराणि नदीतीरे स्थितान्युद्घाटितानि तैः। ६
प्रासादो राजकीयश्च विलीनत्वं प्रगच्छति॥
हुत्सवेत्यभिधा राज्ञी हृतवस्त्रापनीयते। ७
तस्या दास्यश्च काकूक्तिमीरयन्ति कपोतवत्।
कुर्व्वते च कराघातं स्वीयवक्षःस्थलेषु ताः॥
जलपूर्णसरस्तुल्यादितोऽविद्यत नीनवी। ८
इदानीन्तु नरास्तस्याः कुर्व्वते प्रपलायनं।
तिष्ठत तिष्ठतेत्युक्ते कोऽपि पश्चान्न पश्यति॥
रूप्यं हरत हेमापि हरतेतीर्य्यते रवः। ९
कोऽप्यन्तो नास्ति कोषाणां रम्यरत्नचयस्य वा॥
शून्या शून्यीकृता साभूत् सर्व्वथा चावमर्द्दिता। १०
गलितं हृदयं तस्य जानुयुग्मञ्च चञ्चलं।
सर्व्वश्राणी च सङ्क्षुब्धा सर्व्वास्यं कालिमाकुलं॥
सिंहानां वसतिः कुत्र युवकेशरिणां व्रजः। ११
विहारं तत्र सिंहश्च सिंही तस्याश्च शावकः।
अकुर्व्वन् कोऽपि नासीच्च तत्र त्रासप्रदर्शकः॥
स्वपुत्त्राणां प्रयोगाय मृगान् सिंहो व्यदारयत्। १२
रुद्धश्वासान् स्वभार्य्याणां तृप्त्यर्थं वा न्यपातयत्।
स्वगुहा भक्ष्यमांसैश्च गेहांश्चापूरयन्मृगैः॥

१२ त्वां पश्योपैमि वक्तीदं वाहिनीनां सदाप्रभुः ।
धूमसाच्च करिष्यामि तव सर्व्वरथानहं ।
असिना ग्रासयिष्यन्ते सकलास्तव शावकाः ॥
तव लुण्ठितवस्तून्यहमुच्छेत्स्यामि भूतलात् ।
दूतानां तव शब्दश्च नैव श्राविष्यते पुनः ॥

---

३ तृतीयोऽध्यायः ।

नीनवा विनाशस्य भविष्यद्वाक्यं ।

१ हाहाकारं शृणोत्वेषा रक्तपातप्रिया पुरी ।
अन्तोत्क्षयप्रहाराभ्यां तत्साकल्यं समाकुलं ।
परद्रव्यापहारश्च तन्मध्यान्न निवर्त्तते ॥
२ कशाघातस्य शब्दोऽयं चक्रघोषस्य च ध्वनिः ।
धावनञ्च तुरङ्गाणां स्यन्दनानाञ्च वल्गितं ॥
३ अश्वारोहिण आक्रान्तिः कृपाणस्य क्षणप्रभा ।
दीर्घशूलस्य विद्युच्च हतानाञ्च महाचयः ॥
शवानाञ्च महाराशिः कुणपानामसङ्ख्यता ।
शेषाः स्खलन्ति पौराणां कुणपेषु च मानवाः ॥
४ हेतुरेतस्य वेश्याया वेश्यावृत्तेरनेकता ।
सम्यक् कान्तिविशिष्टा सा मायावित्वे विशारदा ॥
स्ववेश्यावृत्तिदाक्ष्येण जातीनामपि विक्रयं ।
मायावित्वाच्च गोष्ठीनां विक्रयं समपादयत् ॥
५ त्वां पश्योपैमि वक्तीदं वाहिनीनां सदाप्रभुः ।
त्वद्वस्त्रान्तं विवृत्याहं पिधास्यामि तवाननं ॥
नग्नतां तव जातिभ्यो दर्शयिष्याम्यहं तदा ।
राष्ट्राणाञ्च मनुष्येभ्यस्तावकीनावमाननां ॥
६ विरूपां त्वां करिष्याम्याक्षिप्य घृणमलं त्वयि ।
त्वाञ्च संस्थापयिष्यामि सर्व्वेषां दृष्टिगोचरे ॥
७ यस्त्वां द्रक्ष्यति स त्वत्तः प्रपलाय्य वदिष्यति ।
ध्वंसिता नीनवी तस्याः कृते को विलपिष्यति ।
कुत्र वासादयिष्यामि सान्त्वनाकारिणस्तव ॥

त्वं किं नोयामनाच्छ्रेष्ठा सासीना सरितां तटे। ८
अद्भिरासीच्च संवीता तत्प्राकारश्च सागरः।
निर्म्मितञ्च समुद्रेण तत्प्राचीरमविद्यत॥
अपारञ्च बलं तस्या कूशमिस्रीयमानवाः। ९
आसंस्तस्याः सहायाश्च पूटलूबीयवंशजाः॥
निर्व्वासं प्रस्थिता सापि दासीभूता च वन्दिवत्। १०
निक्षिप्ताः सर्व्वरथ्यायाः कोणे तच्छिशवो हताः।
गुटिका पातिता सर्व्वांस्तस्या मान्यनरानधि।
महल्लोकाश्च तत्रत्याः सर्व्वे शृङ्खलयन्त्रिताः॥
त्वञ्चापि मत्ततां गत्वात्मानं संगोपयिष्यसि। ११
त्वमपि द्वेषिणो भीत्वाश्रयं प्राप्तुं यतिष्यसे॥
तव दुर्गाणि सर्व्वाणि साशुपक्वफला द्रुमाः। १२
चालितानां फलं तेषां भोक्तुरास्ये पतिष्यति॥
त्वन्मध्ये त्वत्प्रजाः पश्य वर्त्तन्ते योषितो यथा। १३
त्वद्देशीयपुराणाञ्च द्वाराणि द्वेषिणां कृते।
जातान्युद्घाटितान्येवाग्निदग्धान्यर्गलानि च॥
अवरोधनकालाय जलमुत्तोल्यतां त्वया। १४
स्वीयदुर्गाणि सर्व्वाणि क्रियन्तां सुदृढानि च।
पङ्कं प्रविश्य पादाभ्यां कर्द्दमं सम्मृदान च।
इष्टकापचनस्थानम् दृढीकर्त्तुं यतस्व च॥
तत्राशिष्यति वह्निस्त्वां खड्गस्त्वाञ्च लविष्यति। १५
पतङ्गैरिव ताभ्यां त्वं तदानीं ग्रासयिष्यसे॥
त्वं किं पतङ्गयूथस्य समानो जनसङ्ख्यया।
त्वं किं शलभवाहिन्यास्तुल्यो मानवसङ्ख्यया॥
नभसस्तारकाभ्योऽपि बहवो वणिजस्तव। १६
सर्व्वं पतङ्गयूथस्तु पतन् हृत्वोड्डयिष्यते॥
तुल्याः शलभयूथेन तव वीराः किरीटिनः। १७
तव सेनापतिश्रेष्ठा असङ्ख्येयाः पतङ्गवत्॥
पतङ्गा इव शीतस्य दिने ते प्रावराश्रिताः।
सूर्य्योदये पलायन्ते ज्ञानातीतस्थलं गताः॥
भो अशूरमहीपाल सुषुप्तास्तव पालकाः। १८

नरा आदरणीयास्ते सेवन्ते विश्रमं भुवि ॥
पर्व्वतेषु विकीर्णाश्च पर्य्यटन्ति जनास्तव ।
तेषां सङ्कटकारी च नरः कोऽपि न विद्यते ॥
१९ त्वद्भङ्गोऽनुपशाम्योऽस्ति तवाघातो व्यथाकरः ।
तव वार्त्तां नराः श्रुत्वा करतालं प्रकुर्व्वते ।
तव हिंसा यतः कस्योपरि नित्यं न चालिता ॥